

105997

Psykiske senskader

Hørte forleden at nær en fjerdedel av norske soldater som hadde deltatt i Gulf-krigen, hadde psykiske senskader og var invalidisert i sosial og yrkesmessig forstand. Dette er tall som forventet, sett med norske øyne.

I den forbindelse må vi spekulere over hva franske, amerikanske, franske og engelske styrker ville mene om et slikt utsagn. Disse var daglig part i stridshandlinger «mann mot mann». Skulle man bruke norsk målestokk for å beskrive disse menneskers psykiske lidelser, ville man finne en invaliditetsgrad på 100, men kartlegging for å definere deres problemer antar jeg ikke finnes. Jeg regner med at mange franske og amerikanske jagerflyvere fremdeles er i aktiv tjeneste.

Det bør stå klart for alle at reell frykt for eget liv er blant de verste utfordringer et menneske kan stå overfor. Vi skal være klar over at Norge er et beskyttet land, og har vært det etter den annen verdenskrig.

Norge har aldri siden tatt aktivt del i kamphandlinger, og har nærmest hatt observatørens rolle. Godt er det for oss.

Vi skal imidlertid verdsette at andre lands soldater er villige til å sette sine liv på spill for våre interessers skyld. Det er ikke selvsagt at det vil vedvare. Vi vil stå oss på å ha et helhetsspektiv når vi snakker om slike relative prosentstørrelser.

De siste mennesker i Norge som reelt sett bar en betydelig risiko for eget liv og helse, deltok under den annen verdenskrig, spesielt i Atlanterhavet.

BJØRN KJELDBY, Skien

HP
15/2-94